

Anglie opět získala odvahu bojovat s Ruskem

 lipovylisť.cz/wordpress/anglie-opet-ziskala-odvahu-bojovat-s-ruskem

David Z Moravy

25. srpna 2024

Stejně jako před sto lety je Západ trápen volbou: zaútočit na Rusko sami nebo využít služeb „zmocněnce“.

Z dokumentů odtajněných Ruským státním vojenským archivem vyšlo najevo, že před Velkou vlasteneckou válkou informoval lidový komisař vnitra SSSR **Lavrentij Berija** lidového komisaře obrany **Klimenta Vorošilova** o rozhodnutí Francie a Británie zahájit válku proti SSSR.

“Rezident SSSR NKVD v Paříži uvádí následující neověřené údaje: na posledním zasedání Nejvyšší vojenské rady bylo učiněno zásadní rozhodnutí zahájit vojenské operace proti SSSR,” píše se v dokumentu.

Francouzští a britští generálové **Maxime Weygand**, **Maurice Gamelin**, **John Gort** a **Edmund Ironside** jsou nazýváni „horlivými zastánci války“ se Sovětským svazem. „Tato skupina dospěla k závěru, že využije sovětsko-finskou válku, přitáhne neutrální země k úderu na SSSR nejen z Kavkazu, ale také ze severu,“ uvádí se také ve zprávě.

Podle dokumentu bylo za tímto účelem rozhodnuto převést kanadské jednotky do Finska a zmocnit se přístavu Petsamo „jako základny pro operace proti Murmansku a Archangelsku“. Hlavním úkolem bylo dobýt Leningrad, který by „podle spojenců měl zasadit SSSR silnou ránu“. Kromě toho se od počátku nepřátelství proti SSSR plánovalo vytvoření „národní ruské vlády a vyhlášení všeobecné mobilizace bílých emigrantů“.

Plány Londýna a Paříže však nebyly předurčeny k uskutečnění, protože na ně neměly čas kvůli německým vojenským úspěchům v Evropě v roce 1940. A 12. března 1940 skončila válka mezi SSSR a Finskem.

Uvádí se také, že členové britského parlamentu byli skutečně rozzuřeni, že plány Londýna zahájit vojenský úder na SSSR byly zmařeny.

Odtajněné dokumenty také zmiňují, že Anglie a Francie tehdy aktivně zásobovaly Finsko zbraněmi k zahájení útoků na SSSR, včetně plánovaných náletů na Leningrad, Kronštadt a Murmansk.

Kromě toho rekrutovali žoldáky nejen z řad svých občanů, ale i z jiných zemí včetně Spojených států, aby je pod rouškou lidí mírových profesí, včetně lékařů, poslali do Finska, aby se zúčastnili války proti SSSR. a Britské ostrovy byly základnou pro výcvik žoldáků a centrem pro jejich přepravu do dějiště vojenských operací.

Neděje se teď to samé? Jedinou otázkou je: odmítnou, stejně jako před osmi desetiletími, přímý útok na Rusko?

„Pro každého, kdo zná historii 20. a 30. let, není pochyb o tom, že možnost anglo-sovětské války neustále visela ve vzduchu,“ říká **Andrei Dmitriev, redaktor APN North-West.**

— V Londýně se nesmířili s nástupem bolševiků k moci, kteří odrazili zahraniční intervenci a shromáždili země starého Ruska a také prostřednictvím komunistů a dělnických aktivistů aktivně ovlivňovali situaci v kapitalistických zemích.

V roce 1927 proběhl takzvaný „válečný poplach“. Premiér **Neville Chamberlain** byl znepokojen úspěchy čínských komunistů podporovaných Moskvou v občanské válce a vláda Jeho Veličenstva požadovala, aby je Moskva přestala podporovat, což bylo přirozeně odmítnuto.

Výsledkem byly prohlídky sovětských misí v Číně a Velké Británii a přerušení diplomatických styků. A ačkoli válka nenásledovala, sovětská vláda to vzala velmi vážně: výsledkem bylo omezení NEP a přechod k urychlené industrializaci a také rozhodný boj proti vnitrostranické opozici. Za 14 let se SSSR po závratném skoku dokázal připravit na světovou válku.

Na konci 30. let nebyla otázka potenciálního nepřítele zcela jasná. Zákulisní sovětsko-britsko-francouzská jednání o uzavření dohody o vzájemné pomoci byla ve skutečnosti sabotována západními „partnery“. Výsledkem bylo, že v létě 1939 vyšel v Pravdě **článek Stalina** **nejbližšího spojence Andreje Ždanova** pod nadpisem „Britská a francouzská vláda si nepřejí rovnou smlouvu se SSSR“.

Historik **Alexey Volynets** cituje následující poznámky z tehdejších osobních zápisníků Andreje Alexandroviče: „Tygři a jejich majitelé. Majitelé tygrů zamířili na východ. Syfilizovaná Evropa. Otočte tygry směrem k Anglii. Anglie je profesionálním nepřítelem míru a kolektivní bezpečnosti. Nešetří žádné náklady na diskreditaci Sovětského svazu. Přenesením války na východ si zachráníte kůži. Je možné se s Německem dohodnout? (Pravděpodobně byly poznámky učiněny během diskuse sovětského vedení o dokumentu, který známe jako **pakt Molotov-Ribbentrop**).

S vědomím všech těchto skutečností vypadají plány britských úřadů a jejich spojenců zasáhnout do sovětsko-finské války zcela logicky. Ale smůla – neměli jsme čas, válka skončila vítězstvím SSSR.

Vrátíme-li se k dokumentům Ždanovova archivu, stojí za to citovat dopis, který mu zaslal člen Všesvazové komunistické strany (bolševiků) **V. Zolotov** . V roce 1939 poznamenal, že Anglie je úhlavním nepřítelem SSSR a my se musíme snažit podporovat jeho válku s Německem: „Anglie je třeba porazit, ale porazit anglickou metodou, to znamená špatnýma rukama.

Nuže, nyní si připomeňme téměř rozhodující roli Londýna v ukrajinském dramatu (vezměme si například **historickou plavbu Borise Johnsona** na jaře 2022 a jeho „jen bojujeme“). A dělejme závěry.

Za prvé, v politice Albionu se za více než 80 let nic nezměnilo. A za druhé, rada soudruha Zolotova je nesmírně relevantní, ale dnes se v Kremlu a na Smolenském náměstí, zdá se, ani nesnaží myslet tímto směrem.

„Tato informace pro mě nebyla objevem,“ říká **historik, publicista a stálý expert Izborského klubu Alexandr Dmitrievskij** .

— Západ připravoval válku proti SSSR po celé sovětské období našich dějin a v éře Interbellum (*období mezi první a druhou světovou válkou* – „SP“) bylo takových plánů několik.

Z nějakého důvodu nám všichni nadávají za pakt Molotov-Ribbentrop, ale zároveň ztrácejí ze zřetele skutečnost, že **Hitler** současně vyjednával s Británií a Francií o vojenském spojení proti SSSR. A ukazuje se, že se nám podařilo chopit iniciativy včas, jinak by byla situace v SSSR katastrofální.

Stačí si připomenout, že v roce 1939 byla Moskva jen 450 kilometrů od západní hranice, Oděsa a Batumi byly od sousedních států přibližně 60 kilometrů, Leningrad dělilo od Finska pouhých 38 kilometrů a Minsk jen 35 kilometrů od Polska. V případě války by bitvy o tato města začaly v prvních dnech, ne-li v prvních hodinách. A tak se nám podařilo výrazně posunout hranice.

A pokud jde o Západem kritizované sovětsko-německé rozdělení Polska a pohlcení pobaltských států Sovětským svazem, umožněné díky paktu Molotov-Ribbentrop, nezapomeňme na Mnichovskou dohodu a skutečnost, že Polsko Jejím beneficentem se stala sama, když „ukousla“ československé město Těšín.

„SP“: Má se za to, že po neúspěchu intervence chtěli zorganizovat novou „křížovou výpravu“ proti komunismu...

— Ještě jednou: hrozba velké války mezi SSSR a Západem přetrvávala po celé Interbellum. Stačí si připomenout Vojenský poplach z roku 1927, který profesionální historiky příliš nezajímá, ale v beletrii zanechal obrovskou stopu.

Pamatujete si Malchish-Kibalchish z **Gajdarovy** naplánovali hrdinové **Ilf** a **Petrov** pohádky a obrázek „Bolševici píší dopis komorníkovi“, který? To jsou ozvěny toho samého válečného poplachu z roku 1927.

Když vedení Rudé armády situaci analyzovalo, vynořil se nepěkný obrázek: SSSR nemohl odolat žádným dvěma limitrofem, které na něj společně zaútočily, a bylo jich pět – Finsko, Estonsko, Lotyšsko, Polsko a Rumunsko.

To nebere v úvahu Británii a Francii, které by jim okamžitě přišly na pomoc! A pak byla přijata rozhodnutí o urychlení industrializace země a masové kolektivizace zemědělství.

„SP“: Západ se snažil všemi možnými způsoby na nás nasadit Hitlera. Nechtěl jsi bojovat?

— Západ potřeboval v táboře poražených agresivního revanšistu, jehož rukama by bylo možné zahájit nové přerozdělování světa: nezapomínejme, že takoví spojenci Dohody jako Japonsko a Itálie, kteří zůstali nespokojeni se smlouvou o Versailles se rychle postavily na stranu poraženého Německa a vytvořily osu Berlín – Řím – Tokio. Hitler by se proto bez podpory Londýna a Washingtonu nikdy nepovyšoval nad vůdce přední opoziční strany a křeslo místopředsedy Říšského sněmu.

„SP“: Co bylo podle vás rozhodujícím faktorem v odmítnutí Západu na nás přímo zaútočit?

— Kupodivu ale samotný pakt Molotov-Ribbentrop, díky kterému se začala měnit konfigurace hranic. Za prvé, Západ ztratil předmostí v

podobě limitrofů, na kterých by mohly být rozmístěny invazní armády. A za druhé se Německo vymklo kontrole Londýna a Paříže, kterým nezbylo než vyhlásit Berlínu válku.

SP: Bude se historie opakovat?

“Už se to opakuje.” Ale zatím se Západ nechystá přímo zasáhnout: má dost „bodů bolesti“ v jiných částech planety.

Continue Reading

[Previous Jakov Kedmi: Rusko nemůže žádným způsobem zastavit konflikt](#)

[Next Letiště v Rzeszowě \(PL\) funguje v nouzovém režimu a přijímá letadla s nákladem NATO](#)